

VICE-POSTULATOR VAN HET OPUS DEI IN NEDERLAND

Jan Luykenstraat, 52 - 1071 CS AMSTERDAM

Tel.: 020-671 58 37

Eindverantwoordelijke : C. van der Ploeg, pr.

Dit informatiebulletin wordt uitgegeven met kerkelijke
goedkeuring van de Congregatie voor de Heiligverklaringen.

 Printed in Belgium, 1997.

De zalige
JOSEMARÍA ESCRIVÁ
Stichter van het Opus Dei

INFORMATIEBULLETIN Nr. 17 AMSTERDAM

De zalige Josemaría Escrivá de Balaguer werd op 9 januari 1902 in Barbastro (Spanje) geboren. Op 28 maart 1925 werd hij te Zaragoza tot priester gewijd. Op 2 oktober 1928 stichtte hij in Madrid, door God geïnspireerd, het Opus Dei, dat voor de gelovigen een nieuwe weg heeft geopend van heiliging midden in de wereld door middel van de uitoefening van het gewone beroepswerk en in de vervulling van de persoonlijke plichten in gezin en maatschappij. Zo is het Opus Dei als een zuurdesem van intens christelijk leven in alle milieus. Op 14 februari 1930 begreep de zalige Josemaría Escrivá, met de genade van God, dat het Opus Dei ook zijn apostolaat zou moeten ontwikkelen onder vrouwen; en op 14 februari 1943 stichtte hij het Priesterlijk Genootschap van het Heilig Kruis, onscheidbaar verbonden met het Opus Dei. Op 16 juni 1950 ontving het Opus Dei de definitieve goedkeuring van de Heilige Stoel; en op 28 november 1982 werd het opgericht als personele prelatuur, welke de kerkrechtelijke vorm was die door de zalige Josemaría Escrivá was gewenst en voorzien.

Met voortdurend gebed en boete, met de heldhaftige beoefening van alle deugden, met liefdevolle toewijding aan en een onvermoeibare zorg voor alle zielen en met een ononderbroken en onvoorwaardelijke overgave aan de wil van God, stimuleerde en leidde hij de uitbreiding van het Opus Dei over de hele wereld. Toen hij zijn ziel aan God teruggaf, was het Opus Dei reeds verspreid over de vijf werelddelen en telde meer dan 60.000 leden van 80 nationaliteiten, in dienst van de Kerk met dezelfde geest van verbondenheid met en achting voor de

paus en bisschoppen, die de zalige Josemaría Escrivá zelf altijd had beleefd.

De heilige Mis was de wortel en het middelpunt van zijn innerlijk leven. Hij was er zich diep van bewust dat hij kind van God was en leefde in de voortdurende tegenwoordigheid van de Drieëne God. Dit bracht hem ertoe om zich in alles zo volledig mogelijk te vereenzelvigen met Jezus Christus, een tedere en sterke devotie tot Onze Lieve Vrouw en de heilige Engelbewaarders te zoeken en zaaier van vrede en vreugde te zijn op alle wegen van de aarde.

Herhaaldelijk had de zalige Josemaría Escrivá zijn leven aan God opgedragen voor de Kerk en de paus. De Heer heeft dit offer aanvaard en op 26 juni 1975 gaf hij op heilige wijze zijn ziel terug aan God, in zijn werkkamer te Rome.

Zijn lichaam rust in de prelaatskerk van Onze Lieve Vrouw van de Vrede - Viale Bruno Buozzi 75, te Rome - voortdurend begeleid door het gebed en de dankbetuigingen van zijn geestelijke dochters en zonen en van ontelbare mensen die door het voorbeeld en de leer van de stichter van het Opus Dei tot God zijn gekomen. Het proces van zijn zalig- en heiligverklaring is op 19 februari 1981 in Rome begonnen. Paus Johannes Paulus II heeft op 9 april 1990 de heldhaftigheid van zijn christelijke deugden vastgesteld en keurde op 6 juli 1991 het decreet goed, waarin het wonderbaarlijk karakter wordt erkend van een genezing, die wordt toegeschreven aan zijn voorspraak. De stichter van het Opus Dei werd te Rome op 17 mei 1992 door paus Johannes Paulus II zalig verklaard.

GEBED

*God, Gij hebt de zalige priester Josemaría rijkelijk begenadigd en hem uitgekozen als een getrouw instrument om het Opus Dei te stichten, dat een weg is ter heiliging in het beroep en in de dagelijkse plichten van de christen. Geef dat ook ik U in alle omstandigheden van mijn leven moge liefhebben en met vreugde en eenvoud ten dienste moge staan van de Kerk, de Paus en de zielen om de wereld het licht van het geloof en van de liefde te schenken. Gewaardig U ons de heiligverklaring van de zalige Josemaría te schenken en verleen mij op zijn voorspraak de gunst die ik U vraag...
(eigen intentie). Amen*

Onze Vader, Wees Gegroet. Eer aan de Vader.

Dit Informatiebulletin wordt gratis verspreid. Wie aan bovengenoemde doelen zou willen bijdragen, kan een gift overmaken op : Voor België : bankrekening 438-8079001-82 ten name van Informatiebulletin, Floridalaan 112 - B1180 Brussel - Voor Nederland : Postbank 3740023 ten name van Hulpfonds Vice-Postulator van het Opus Dei, Corellistraat 20, 1077 HD Amsterdam. Wij zijn onze lezers en lezeressen erkentelijk wanneer zij ons namen en adressen van personen opgeven die mogelijk interesse hebben om dit Informatiebulletin voor eigen gebruik te ontvangen.

Voorpagina : Voorkant paus Johannes Paulus II, met kardinaal Ruini en de prelaat van het Opus Dei voor de ingang van de parochie van de zalige Josemaría.

MOGE ALLEEN JEZUS SCHITTEREN!

Het is 9 uur 's ochtends van de tiende maart 1996. De Paus zal de nieuwe Romeinse parochiekerk toewijden die is opgericht ter ere van de zalige Josemaría Escrivá. Bij het binnenkomen van de kerk blijft hij enkele ogenblikken staan om het altaarstuk te bekijken dat bovenaan, onder verscheidene scènes van het leven van Christus, de zalige afbeeldt in de glorie van de Drieëneheid, omringd door engelen, terwijl hij de Allerheiligste Maagd Maria en Sint Jozef vereert.

Terwijl we de Heer bedanken voor de gaven waarmee Hij de ziel van de stichter van het Opus Dei heeft vervuld en voor de trouw waarmee de zalige Josemaría wist te beantwoorden, moeten we aan de uitingen van nederigheid denken die met een totale oprechtheid uit zijn hart kwamen. Hij beschouwde zich altijd als **een schurftig ezeltje, een zondaar die van Jezus Christus houdt, een onhandig en bot instrument**: hij beweerde dat hij **een stichter zonder fundament** was, ervan overtuigd dat God hem had uitgekozen omdat Hij geen schepsel kon vinden dat nog minder geschikt was; toen zijn aardse leven affliep en de vruchten van zijn priesterschap de wereld vulden, voelde hij zich als **een stotterend kind**, dat nog steeds zijn eerste stapjes aan het zetten was in de Liefde.

DEO OMNIS GLORIA !

De plechtige erkenning van zijn christelijke voorbeeldigheid, die de opvolger van Petrus en met hem de hele Kerk heeft verkondigd, klinkt als een oproep om eens te meer de laatste en diepste zin van de deugd van nederigheid te overwegen: een veilige weg om bij God te komen. **Mezelf verbergen en verdwijnen is het mijne: moge alleen Jezus schitteren.** Dat was het enige verlangen van de zalige Josemaría. Vanaf zijn allereerste jaren

De prelaat van het Opus Dei plaatst relikwieën van de zalige Josemaría binnen in het altaar!

als priester vatte hij dit samen in een schietgebedje dat een echt programma voor het christelijk leven vormt: *Deo omnis gloria!*, voor God alle glorie.

De verering die de Kerk aan de heiligen en zaligen wijdt — zo brengt het Tweede Vaticaans Concilie¹ het ons in herinnering — is gericht tot God en verrijkt de aanbidding die we Hem verschuldigd zijn: «In het leven van degenen die, in onze mensheid delend, niettemin vollediger naar het beeld van Christus zijn omgevormd (vgl. 2 Kor. 3, 18) doet God zijn aanwezigheid en zijn gelaat stralend voor de mensen verschijnen».²

Het leven en de onderrichtingen van de zalige Josemaría vestigen onze blik op Christus: slechts de liefde tot de Zoon zal ons ertoe brengen, in de Heilige Geest, ons allergeleefdste kinderen te voelen van de Vader en Hem ons bestaan op te dragen. Ook de apostolische omgang met degenen die we om ons heen hebben en het dagelijks werk, veranderd in een dienst aan de Kerk, kunnen we opdragen.

¹ Cf. concile Vatican II, const. dogm. *Lumen gentium*, nr. 51.

² *Ibidem*, nr. 50.

TOEWIJDINGSAKTE VAN DE KERK VAN DE ZALIGE JOSEMARÍA

In de naam van de Allerheiligste Drieëenheid. Vandaag, 10 maart van het jaar Onzes Heren 1996 zal ik, paus Johannes Paulus II, de inwijding van deze parochiekerk verrichten, die opgericht is ter ere van de zalige Josemaría Escrivá. Onder het altaar heb ik eerbiedig relikwieën van zijn lichaam en van zijn persoonlijk gebruik gelegd.

Ik heb gewild, dat aan deze liturgische viering deelnemen mijn geliefde broeders in het episcopaat, kardinaal Camillo Ruini en mgr. Javier Echevarría.

Het is voor mij een reden tot grote vreugde en dankbaarheid jegens de Heilige Drieëenheid, dat er in mijn geliefde diocees Rome een nieuw "Godshuis" ontstaat, voor de viering van de heilige Mysteries en de opbouw van het christenvolk in het geloof en in de liefde.

Bij de inwijding van deze kerk heb ik de Heer ook bedankt voor het feit dat Hij op 2 oktober 1928 aan de zalige Josemaría het Opus Dei heeft laten zien, om alle mensen te herinneren aan de universaliteit van de oproep tot de volheid van de vereniging met Christus.

Vertrouwend op de bemiddeling van de Allerheiligste Maagd Maria, de Moeder van God en onze Moeder, en op de voorspraak van de heilige Jozef, onze Vader en Heer, van de heilige Engelbewaarders, van de apostelen Petrus en Paulus, en van de zalige Josemaría, heb ik de almachtige en eeuwige God gevraagd overvloedig zijn genade te schenken aan alle parochianen die deze tempel zullen bezoeken om zijn heilige Naam aan te roepen, om naar zijn goddelijk Woord te luisteren, om zich te voeden met het gewijde voedsel van de Eucharistie, om hun geestelijk leven te ontwikkelen door de deelneming aan de sacramenten die door zijn goddelijke Zoon aan de heilige Kerk zijn toevertrouwd en om de weldaad te ondergaan van de apostolische activiteiten die er georganiseerd worden.

Ook heb ik de Heer vurig gebeden voor de personen van de vijf continenten die, met hun edelmoedigheid, de constructie van deze kerk mogelijk gemaakt hebben; en, in het bijzonder, voor de gelovigen van de prelatur van het Opus Dei, opdat ze in de hele wereld iedere keer overvloediger vreugde en vrede zaaien. Hiermee zullen zij het voorbeeld volgen van trouw aan de geest van de zalige Josemaría, dat mgr. Alvaro del Portillo hun heeft gegeven, onder wiens stuwende kracht deze tempel is ontstaan.

Dit alles verklaar ik voor waar ter eeuwige herinnering. *Laus Deo! Eer aan God!*

Rome, dag, maand en jaar zoals boven vermeld.

PAROCHIE VAN DE ZALIGE JOSEMARÍA

EEN NIEUWE WIJK IN ROME

Onder de doeleinden die het bisdom Rome voor het jaar 2000 wil bereiken, wordt een belangrijke plaats ingenomen door de bouw van 50 kerken die de eredienst aan God in de nieuwe stadswijken zeker stellen.

Het is de gewoonte dat, naar aanleiding van de zalig- en heiligverklaringen, de initiatiefnemers, de Heilige Vader een geschenk aanbieden. Mgr. Alvaro del Portillo wilde, rekening houdend met de behoeften van het bisdom van de Paus en in het besef van de leer van de stichter van het Opus Dei, de Paus de bouw van een kerk in Rome aanbieden. Deze kerk was de vrucht van de geldelijke bijdragen van vele gelovigen die in de hele wereld de zalige Josemaría vereren en in hun leven de hulp van zijn voorspraak ervaren.

Kardinaal Camillo Ruini, vicaris van Zijne Heiligheid voor het bisdom Rome, informeerde de prelaat van het Opus Dei over de verschillende mogelijkheden die er in het diocees bestonden. Men koos een heel nieuwe wijk uit, Ardeatino genaamd, die gelegen is in het zuiden van de stad, niet ver van de plaats waar Sint Paulus is terechtgesteld. Op 9 november 1992 vertrouwde het vicariaat van Rome de pastorale zorg van de parochie toe aan priesters van de Prelatuur. Deze parochie begon zijn activiteiten in een klein noodgebouw. Daar werd de eerste mis op 6 juni 1993 gevierd.

Gebouw van de parochie van de zalige Josemaría Escrivá, in een nieuwe wijk van Rome.

Detail van het altaarstuk.
De zalige Josemaría in de hemel.

chie, en don Carlos Carrasco, kapelaan. Duizenden gelovigen woonden de Mis bij, van wie velen — omdat ze niet in de kerk konden — de ceremonie vanaf het plein voor de kerk volgden, door middel van een groot scherm.

DE HOMILIE VAN DE PAUS

In de preek wilde de Heilige Vader, nadat hij de liturgische teksten van de dag had besproken, het christelijk voorbeeld van de zalige Josemaría in herinnering brengen: «Vandaag wijden we jullie parochie toe aan de stichter van het Opus Dei, die zijn leven heeft gegeven om het ideaal van de heiligheid te verspreiden. Geliefde broeders en zusters, mogen jullie het programma van zijn leven en apostolaat navolgen: *leven om de heiligheid te zoeken* en om je in te spannen om alle personen met wie jullie omgaan, mannen en vrouwen, te doen begrijpen dat ze geroepen zijn tot de volle vereniging met God». De verkondiging van de universele oproep tot heiligheid, kernpunt van de geestelijke boodschap van de zalige Josemaría, wordt beschouwd door het tweede Vaticaanse Concilie als «het meest karakteristieke element van heel het conciliaire leergezag en als zijn laatste doel»³. De Paus heeft de vruchtbaarheid van deze bijdrage van de zalige Josemaría voor het leven van de Kerk naar voren willen brengen: «Iedere christen is dus geroepen om heilig te worden, zoals onze hemelse Vader het is. Van deze waarheid, duidelijk door Jezus Christus in het evangelie verkondigd, heeft de zalige Josemaría met zijn leven en

³ Paul VI, *Motu proprio Sanctitas clarior*, 19 mars 1969.

Sindsdien heeft het pastorale werk zich in een intens ritme ontwikkeld: toediening van sacramenten, catechese aan kinderen en jongeren, leerstellige cursussen voor volwassenen, het inzegenen van huizen, hulp aan behoeftigen, bijstand aan zieken enz. Op 15 mei 1994 werd de eerste steen gelegd: een duizendtal mensen namen, met mgr. Javier Echevarría, prelaat van het Opus Dei, deel aan de Mis die opgedragen werd door kardinaal Ruini op de plek waar de kerk gebouwd zou worden.

MET HULP VAN VELEN

Dankzij de edelmoedigheid waarmee mensen uit de meest verschillende landen meededen aan deze zo concrete intentie van de prelaat van het Opus Dei en dankzij hun giften — die vaak klein, maar altijd een uiting van een persoonlijk offer en van hun liefde voor de Kerk waren — konden de werkzaamheden snel uitgevoerd worden. Op 10 maart 1996 kon zo de Heilige Vader plechtig de kerk inwijden ter ere van de zalige Josemaría Escrivá.

Met de Paus concelebreerden kardinaal Ruini, mgr. Javier Echevarría, mgr. Julián Herranz, voorzitter van de Pauselijke Raad voor de interpretatie van de kerkelijke wetsteksten, mgr. Clemens Riva, hulpbisschop van Rome, don Alberto Ortolani, pastoor van de parochie,

zijn voortdurende onderrichtingen getuigd. «God verwacht ons iedere dag — herhaalde hij graag —. Besef het goed: er is iets heiligs, goddelijks verborgen in de meest gewone situaties, wat ieder van ons moet ontdekken». En hij voegde eraan toe: «Er is geen andere weg, mijn kinderen: óf we weten de Heer in ons gewone leven te vinden, óf we zullen Hem nooit vinden»⁴.

In de persoonlijke inzet van de christenen om de vereenzelving met Christus te zoeken, wortelt de doeltreffendheid van het heilswerk van de Kerk. Vandaar de kracht waarmee de Paus heeft aangedrongen op de plicht van iedere gedoopte om de boodschap van Christus aan zijns gelijken door te geven, door de christelijke leer en moraal grondig te kennen en vooral door op de hulp van de genade te vertrouwen: «Houd niet op met dit werkelijk fundamentele apostolaat, in het besef dat we, ook al duurt het een tijd voordat het concrete vrucht afwerpt, er zeker van kunnen zijn dat die vruchten zullen komen. Ik vertrouw jullie toe aan de moederlijke armen van de Allerheiligste Maagd Maria en aan de voorspraak van de zalige Josemaría Escrivá».

LEVENDE STENEN

Als een samenvatting van deze aanbevelingen, heeft de Paus zich, aan het eind van de ceremonie, tot de gelovigen gericht met de uitnodiging om levende stenen te zijn waarmee de Kerk iedere dag wordt gebouwd. Stenen die heel vaak door God worden bewerkt met de beitel van het Kruis, dat ze op Christus doet gelijken. Stenen die de Heer, met liefde, een voor een op hun plaats legt. En daar, zich vol nederigheid verbergend maar verenigd binnen het goddelijk plan, zijn ze doeltreffend en steunen ze het hele gebouw. De prelaat van het Opus Dei plaatste, onder het altaar, het kistje met de relikwieën van de zalige Josemaría, wat een andere manier is om voor allen deze realiteit — de actieve rol van iedere christen binnen de Kerk — zichtbaar te maken, die de liturgische ceremonie van de inwijding van een kerk symboliseert.

⁴ Gesprekken met Mgr. Escrivá, nr. 114.

Op 17 mei 1992 liet mgr. Alvaro del Portillo, na de zaligverklaring van de stichter van het Opus Dei, aan de Heilige Vader het project van de toekomstige kerk van de zalige Josemaría zien.

De Heilige Vader bezoekt de vertrekken van de nieuwe parochie, met kardinaal Camillo Ruini, mgr. Javier Echevarría, prelaat van het Opus Dei, en de pastoor.

BEGROETING VAN DE HEILIGE VADER DOOR DE PRELAAT VAN HET OPUS DEI

Heilige Vader:

Staat U me toe, terwijl we ons van ganser harte verenigen met uw dankzegging jegens God onze Heer voor het heilig Misoffer dat we zojuist hebben opgedragen, ook aan Uwe Heiligheid — in naam van allen die hier aanwezig zijn — mijn meest diepe dank te betuigen voor de viering van de plechtige toewijding van deze kerk, die gebouwd is ter ere van de zalige Josemaría Escrivá.

Het ontroert me, te bedenken dat het zeer binnenkort 50 jaar geleden is dat de zalige Josemaría, gedreven door zijn liefde voor de Plaatsbekleder van Christus, naar Rome is verhuisd, met het verlangen het Opus Dei te *romaniseren* — dat was de uitdrukking die hij placht te gebruiken —, om de Kerk en de Paus beter te kunnen dienen: een verlangen dat de verklaring is voor heel zijn leven, en dat hij vanaf het begin heeft doorgegeven aan de gelovigen van de prelatur van het Opus Dei.

Om deze reden hebben de gelovigen en medewerkers van de prelatur zich met hart en ziel verenigd met het idee van mgr. Álvaro del Portillo, die de Heer nu twee jaar geleden tot zich heeft geroepen, om Uwe Heiligheid een kerk in Rome aan te bieden. Dit met de vreugde om, met hun giften — kleine of grote, maar altijd de vrucht van een persoonlijk offer — te kunnen bijdragen aan deze dienst voor het bisdom van de Paus.

Tijdens de liturgische plechtigheid.

De heilige Vader bidt bij het Allerheiligste Sacrament, dat voor de eerste keer in de kapel bewaard bleef op de wijdingsdag van de kerk.

We hebben geprobeerd dat deze kerk de boodschap die de Heer de zalige Josemaría heeft toevertrouwd weerspiegelt: het zoeken naar de heiligheid door middel van het gewoon werk, menselijke zo volmaakt mogelijk, uit liefde tot God, in dienst van mannen en vrouwen van iedere stand en sociale conditie. Zoals Uwe Heiligheid op 17 mei 1992, in de homilie van de plechtige ritus van de zaligverklaring van de stichter van het Opus Dei, hebt herinnerd, *is het werk ook een middel tot persoonlijke heiliging en apostolaat, wanneer men verenigd met Jezus Christus leeft, want de Zoon van God heeft zich, bij de Vleeswording, in zekere zin verenigd met heel de realiteit van de mens en met heel de schepping.*

Door de bemiddeling van de heilige Maagd Maria, en op voorspraak van de heilige Jozef, de Engelbewaarders, de apostelen Petrus en Paulus, en de zalige Josemaría, me verenigend met het gebed van de Paus voor de hele Kerk, vraag ik de almachtige God, Vader, Zoon en heilige Geest, dat de christengelovigen die deze tempel zullen bezoeken om Christus te zoeken, Hem vinden in het sacrament van de Boete, Hem binnemen in de Eucharistie, en zich met Hem identificeren door trouw hun dagelijks werk te verrichten en al hun daden te stellen uit liefde tot God en de mensen, ten dienste van het verlossingswerk.

Ik smee de Allerheiligste Drieëenheid eveneens, onze geliefde Paus Johannes Paulus II overvloedig met genade te blijven zegenen, altijd zijn gebeden te verhoren en zijn onophoudelijk zaaien van vrede en liefde onder de mensen met bovennatuurlijke vruchten te vervullen. Amen.

BIJ DE ZALIGVERKLARING

WOORDEN UIT DE HOMILIE VAN DE HEILIGE VADER

Het geestelijk en apostolisch leven van de nieuwe zalige was erop gebaseerd dat hij zich, door het geloof, kind van God in Christus wist. Dit geloof voedde zijn liefde tot de Heer, zijn drang tot evangeliseren, zijn blijdschap die er altijd was, ook bij grote beproevingen en moeilijkheden die hij heeft moeten overwinnen. "Het kruis opnemen is het geluk, de vreugde, vinden — zegt hij in een van zijn *meditatie*s —; het kruis opnemen is zich vereenzelvigen met Christus, is Christus zijn en daarom kind van God".

Met bovennatuurlijke intuïtie heeft de zalige Josemaría zonder ophouden de universele roeping tot heiligheid en apostolaat verkondigd. Christus heeft allen geroepen heilig te worden in de realiteit van het dagelijks leven; daarom *is het werk ook een middel tot persoonlijke heiliging en apostolaat*, wanneer men leeft in vereniging met Jezus Christus, want de Zoon van God heeft, door mens te worden, zich in bepaald opzicht verenigd met de hele werkelijkheid van de mens en met de hele schepping (vgl. *Dominum et Vivificantem*, nr. 50). In een maatschappij met een ongebreidelde zucht naar bezit van materiële zaken die verworden tot afgoden en motief om zich van God te verwijderen, heeft de nieuwe zalige ons eraan herinnerd dat diezelfde werkelijkheden, schepsels van God en van het menselijk vernuft, mits op de juiste wijze gebruikt ter ere van God en ten dienste van de medemens, *een weg kunnen worden voor de ontmoeting van de mensen met God*. "Alle dingen van de wereld — leerde hij —,

ook de aardse en tijdelijke activiteiten van de mensen, moeten naar God gebracht worden" (*Brief*, 19-3-1954).

"Uw Naam wil ik loven, mijn God, mijn Koning, voor altijd". Deze uitroep, die wij gezongen hebben in de tussenzang, is als een samenvatting van het geestelijk leven van de zalige Josemaría. Zijn grote liefde tot Christus, tot Wie hij zich geheel aangetrokken voelde, brengt hem ertoe zich voor altijd aan Hem toe te wijden en deel te nemen aan het mysterie van Zijn lijden, sterven en verrijzen. Tegelijkertijd brengt zijn kinderlijke liefde tot de Maagd Maria hem ertoe haar deugden na te volgen. "Uw naam wil ik loven voor altijd": ziehier de hymne die op spontane wijze uit zijn ziel opwelde en die hem aanzette al het zijne en wat hem omringde aan God te offeren. Zijn leven was inderdaad vervuld van een christelijk humanisme, met het onmiskenbare zegel van goedheid, zachtmoedigheid van hart, en de verborgen smart waarmee God zijn uitverkorenen loutert en heiligt.

De actualiteit en verhevenheid van deze geestelijke boodschap, die zo diep in het Evangelie geworteld is, zijn duidelijk, zoals ook blijkt uit de vruchtbaarheid waarmee de Heer het leven en werk van Josemaría Escrivá gezegend heeft. Zijn geboorteland, Spanje, wordt geëerd met deze zoon, voorbeeldig priester die apostolische horizonten wist te openen voor missionering en evangelisatie.

Rome, 17 mei 1992

WOORDEN UIT DE TOESPRAAK VAN DE HEILIGE VADER TOT DE PELGRIMS

Jullie zijn vol vreugde over de zaligverklaring van Josemaría Escrivá de Balaguer, omdat jullie er vertrouwen in hebben dat zijn verheffing tot de altaren, zoals zojuist door de prelaat van het Opus Dei gezegd is, een grote weldaad zal betekenen voor de Kerk. *Ook ik deel dit vertrouwen* (...). Hoe zou ik geen voortreffelijk getuigenis van de christelijke heldhaftigheid in de uitoefening van de gewone menselijke activiteiten kunnen zien in het voorbeeld, het onderricht, en de werken van de zalige Josemaría Escrivá?

De universele roeping tot heiligheid en apostolaat is, zoals jullie goed weten, één van de punten die het leergezag van het Tweede Vaticaans Concilie het meest heeft benadrukt (vgl. Dogm. const. *Lumen gentium*, nr. 40-42; Decr. *Apostolicam actuositatem*, nr. 1-4) (...). Aldus begon de jonge priester Josemaría Escrivá met edelmoedige beantwoording aan de goddelijke genade zijn werk in een veld vol moeilijkheden. Zijn trouw maakte het de Heilige Geest mogelijk hem tot de toppen van de persoonlijke eenwording met God te leiden, met als gevolg een buitengewone apostolische vruchtbaarheid. De Heer heeft hem inderdaad reeds tijdens zijn leven op aarde aanmoedigende vruchten van zijn apostolaat doen aanschouwen, die Josemaría uitsluitend aan de goddelijke goedheid toeschreef, omdat hij zichzelf als een "ongeschikt en doof instrument" beschouwde, hiermee blijk gevend van zijn buitengewone nederigheid, in zoverre dat hij zichzelf aan het einde van zijn leven nog "als een stameland kind" zag (...).

De persoon van een zalige betekent een nieuwe oproep tot heiligheid; heiligheid, die noch een privilege is, noch gericht op slechts enkele weinigen, maar juist het gemeenschappelijk doel behoort te zijn van alle christenen. Inderdaad ontvangt men in het doopsel, waardoor wij kinderen van God worden, de genade, dat zaadje van heiligheid dat groeit en rijpt met behulp van de andere sacramenten en van de oefeningen van vroomheid, en dient zich te uiten in de vruchten en het levensgetuigenis, die de Heilige Geest bevordert en hen die Hem liefhebben. Zo kan men die volheid bereiken, waarover de apostel Paulus spreekt: "Dit is Gods wil, uw heiliging" (1 Tess 4,3).

Deze oproep tot de heiligheid is talrijke keren door de zalige Josemaría voorgesteld en herhaald. Velen van jullie die hier aanwezig zijn, hebben in meer dan één gelegenheid deze zelfde aansporing van Paulus uit zijn eigen mond kunnen vernemen; anderen hebben deze door middel van zijn geschriften of via directe getuigen ontvangen. Welnu, iedereen die in beslag wordt genomen door de concrete activiteiten van zijn leven en beroep, kan rekenen op de bijstand van de Heilige Geest om deze weg naar de christelijke volmaaktheid af te leggen. De zalige zelf herinnert ons hieraan in een van zijn *Gesprekken*: "De christenen moeten door hun werk midden in de wereld alle dingen met God verzoenen en zo Christus aan de top van alle menselijke activiteiten plaatsen" (nr. 59) (...).

Ik hoop dat jullie deelneming aan de zaligverklaring van de stichter van het Opus Dei voor jullie de gelegenheid is voor een nieuwe impuls om volledig aan jullie roeping van gedoopten te beantwoorden: leeft iedere dag volgens de wil van God in alle bezigheden die jullie als mannen en vrouwen van deze tijd hebben; gaat voort op de weg van de heiligheid, dat wil zeggen, laat je veroveren door de aanwezigheid van Christus de Verlosser, die zijn leerlingen oproept om in zijn liefde te blijven (vgl. *Joh* 15,9); neemt actief deel aan het leven en de zending van de Kerk, in gemeenschap met de herders van de bisdommen en met al jullie broeders en zusters, om zo getuigenis af te leggen van de blijde boodschap van redding in een wereld die behoefte heeft aan licht en motieven van hoop om een meer solidaire en menswaardige maatschappij op te bouwen.

Moge het voorbeeld en het onderricht van de zalige Josemaría Escrivá jullie verlichten. Moge zijn bemiddeling jullie kracht geven.

Van ganser harte zegen ik jullie in de naam van de Heer.

Rome, 18 mei 1992

THEOLOGISCH CONGRES OVER DE LEER VAN DE ZALIGE JOSEMARÍA. WOORDEN VAN DE HEILIGE VADER

De geschiedenis van de Kerk en van de wereld ontwikkelt zich onder de werking van de Heilige Geest, die, samen met de vrije medewerking van de mens, alle gebeurtenissen leidt tot vervulling van het heilsplan van God de Vader. Een duidelijke uiting van deze goddelijke Voorzienigheid is de blijvende aanwezigheid door de eeuwen heen van mannen en vrouwen die trouw zijn aan Christus en met hun leven en hun boodschap de verschillende tijdperken van de geschiedenis verlichten. Een voortreffelijke plaats tussen deze vooraanstaande personen wordt ingenomen door de zalige Josemaría, die, zoals op de plechtige dag van zijn zaligverklaring kon worden benadrukt, de wereld heeft herinnerd aan de universele roeping tot heiligheid en aan de christelijke waarde die het beroepswerk en de gewone omstandigheden van iedere mens kunnen aannemen.

Het diepe besef waarmee de huidige Kerk opmerkt dat zij ten dienste staat van een verlossing die alle dimensies van het menselijk bestaan aangaat, is onder de leiding van de Heilige Geest voorbereid met een geleidelijke intellectuele en geestelijke vooruitgang. De boodschap van de zalige Josemaría, waaraan u de dagen van uw congres heeft gewijd, vormt een van de meest betekenisvolle charismatische impulsen in deze richting, een impuls die juist uitgaat van een bijzonder bewustzijn van de universele uitstralingskracht die de genade van de Verlosser bezit. In een van zijn homilieën merkt de stichter van het Opus Dei op: "Er is niets dat aan de zorg van Christus vreemd is. Als wij werkelijk theologisch denken, (...) dan kunnen wij niet beweren dat er uitstuitend profane werkelijkheden zijn (om het even: goed en edel of ook maar neutraal) nadat eenmaal het Woord Gods onder de mensen vertoefd, honger en dorst gevoeld en met zijn handen gewerkt heeft... nadat Het vriendschap en gehoorzaamheid, lijden en dood heeft meegemaakt". (*Als Christus nu lang komt*, nr.112)

Op grond van deze diepe overtuiging nodigde de zalige Josemaría mannen en vrouwen, afkomstig van de meest verschillende sociale milieus, uit zich te heiligen en mee te werken aan de heiliging van de anderen, zich heiligend in het dagelijks leven. In zijn priesterlijk werk zag hij in volle diepte de waarde van elke ziel en de kracht die het Evangelie bezit om de gewetens te verlichten en een serieuze en daadwerkelijke christelijke betrokkenheid op te wekken en de bescherming van iedere menselijke persoon en diens waardigheid. De zalige schreef in *De Weg*: "...deze wereldcrisis zijn evenzovele vragen naar heiligen. God wenst een handvol van "Zijn" mensen in iedere menselijke activiteit. En dan... *pax Christi in regno Christi*, de vrede van Christus in het rijk van Christus" (*De Weg*, nr. 301).

Wat een kracht heeft deze leer bij de moeilijke maar aantrekkelijke taak van de nieuwe evangelisatie waartoe de hele Kerk geroepen is! In uw congres heeft u de gelegenheid gehad na te denken over verschillende aspecten van deze leer. Ik nodig u uit om deze taak voort te zetten, omdat Josemaría Escrivá de Balaguer, zoals andere grote figuren uit de hedendaagse geschiedenis van de Kerk, een bron van inspiratie kan zijn, ook voor het theologisch denken. Het theologisch onderzoek dat een noodzakelijke functie heeft in de relaties tussen geloof en cultuur, gaat vooruit en verrijkt zich door naar de bron van de evangeliën te gaan, aangemoedigd door de ervaring van grote getuigen van het christendom, onder wie zich zonder twijfel de zalige Josemaría bevindt.

Aan de andere kant kunnen we niet vergeten dat het belang van de persoon van de zalige Josemaría Escrivá niet alleen afgeleid wordt van zijn boodschap, maar ook van de apostolische realiteit waaraan hij het leven geschonken heeft. In de 65 jaar sinds de stichting, heeft de Prelatuur van het Opus Dei, in onverbrekelijke eenheid van priesters en leken, bijgedragen tot het laten weerklinken van de verlossende oproep van Christus in vele milieus. Als herder van de universele Kerk bereiken mij de echo's van dit apostolaat, waarin ik alle leden van de Prelatuur van het Opus Dei aanmoedig te volharden in een trouwe voortzetting van de geest van dienstbaarheid aan de Kerk, die altijd het leven van de Stichter bezielde.

Rome, 14 oktober 1993

TEKSTEN VAN DE ZALIGE JOSEMARÍA ESCRIVÁ OVER DE KERK

HET DOEL VAN DE KERK

Dit, en geen ander, is het doel van de Kerk: de redding van de zielen, één voor één. Daartoe zond de Vader zijn Zoon, *en zo zend Ik u*. Vandaar het gebod de leer bekend te maken en de mensen te dopen opdat de Allerheiligste Drieëenheid mag verblijven in de zielen door de genade: *Mij is alle macht gegeven in de hemel en op aarde. Gaat dus en maakt alle volkeren tot mijn leerlingen en doopt hen in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest en leert hun te onderhouden alles wat Ik u bevolen heb. Ziet, Ik ben met u alle dagen tot aan de voleinding der wereld*. Dat zijn de simpele en sublieme woorden waarmee het evangelie van Matteüs eindigt. Hier wordt gewezen op de plicht de waarheden van het geloof te verkondigen, op de noodzaak van het sacramentele leven, de belofte van de blijvende bijstand van Christus aan zijn Kerk. Men kan de Heer niet trouw zijn als men deze bovennatuurlijke werkelijkheden veronachtzaamt: geloofsonderricht en onderricht in de moraal van Christus en de Kerk, het ontvangen van de sacramenten. Met dat gebod heeft Christus zijn Kerk gesticht. Al het andere komt op de tweede plaats.

(*De liefde tot de Kerk*, 23)

DE KERK IS KATHOLIEK

Deze katholieke Kerk is rooms. Ik geniet van dat woord: *rooms!* Ik voel mij rooms, omdat rooms wil zeggen universeel, katholiek; omdat het mij de paus innig doet liefhebben, *il dolce Cristo in terra*, de lieve Christus op aarde, zoals de heilige Catharina van Siëna — die ik zo liefheb — telkens graag zei (...). Uit alle macht vereer ik het Rome van Petrus en Paulus, doordrenkt met het bloed van de martelaren, het centrum van waaruit zovelen vertrokken zijn om in de hele wereld het verlossende woord van Christus te verbreiden. Rooms zijn heeft niets te maken met een of ander soort particularisme, maar alles met authentiek oecumenisme. Het veronderstelt het verlangen het hart te verruimen en voor allen te openen met de verlossende hartstocht van Christus die allen zoekt, allen opneemt, omdat Hij als eerste alle mensen bemind heeft.

(*De liefde tot de Kerk*, 10 en 11)

DE APOSTOLISCHE ZENDING VAN ALLE KATHOLIEKEN

In de Kerk bestaat een veelheid aan ambten, maar er is slechts één enkel doel: de heiliging van de mensen. Aan die taak hebben op de een of andere manier alle gelovigen deel door het bijdoopsel en vormsel ontvangen merkteken. Allen moeten wij ons verantwoordelijk voelen voor de zending van de Kerk: de zending van Christus. Wie niet ijvert voor de verlossing van de zielen, wie niet zorgt al zijn krachten in te zetten om de naam en de leer van Christus bekend en bemind te maken, zal niets begrijpen van de apostoliciteit van de Kerk.

Een passief katholiek is nog niet zover, dat hij begrijpt wat Christus van ons allen verlangt. Een katholiek die 'zijn eigen gang gaat' en zijn ogen niet gericht heeft op het heil van de anderen, bemint niet met het hart van Jezus. Het apostolaat is niet een zending die uitsluitend aan de hiërarchie, de priesters en kloosterlingen toekomt. De Heer roept ons allemaal, om in voorbeeld en woord, werktuigen te zijn van die genadestroom die opspringt tot het eeuwig leven.

Wij beschouwen het mysterie van de Kerk, de Ene, Heilige, Katholieke en Apostolische Kerk. Dit is het geëigende moment ons af te vragen: deel ik het vurig verlangen van Christus naar de zielen? Bid ik voor de Kerk, waarvan ik deel uitmaak, waarin ik een specifieke zending heb te volbrengen die niemand anders in mijn plaats kan doen? Bij de Kerk behoren is al veel, maar niet alles. Wij moeten Kerk zijn, opdat onze Moeder nooit zal verworden tot een vreemde, iets uitwendigs, ver verwijderd van onze diepste gedachten.

(*De liefde tot de Kerk*, 15 en 16)

MEN SCHRIJFT ONS...

HET BLEEK EEN GOEDAARDIG GEZWEL TE ZIJN

Verscheidene maanden geleden werd bij mijn zus een tumor in de borst gevonden. Alle diagnoses, van drie verschillende artsen, wezen uit dat hij kwaadaardig was. Al vóór de operatie begonnen we het gebed tot de zalige te bidden. Een vriendin van mijn zus gaf haar een bidprentje met een relikwie van de stichter van het Opus Dei dat zij altijd overal bij zich droeg. Voordat ze de operatiekamer inging, vroegen we de chirurg of er enige mogelijkheid bestond dat het een goedaardige tumor zou kunnen zijn, maar de arts zei van niet, dat het er heel slecht uitzag en dat de resultaten van de onderzoeken geen enkel teken van hoop gaven. Ze hebben het gezwel verwijderd en opgestuurd om onderzocht te worden: het bleek een goedaardig gezwel te zijn, tot verbazing van de drie artsen, vooral van een van hen, die zei dat hij atheïstisch was. Dankzij de voorspraak van de zalige is mijn zus al genezen.

(H.F., Californië, V.S., 12-3-1993)

MIJN HAND DEED HET WEER

Bijna een jaar geleden heb ik een auto-ongeluk gehad, waarbij ik mijn linkerarm heb gebroken. Na vier maanden kon ik mijn linkerhand nog nauwelijks bewegen. Dat trok de aandacht van de artsen, die voorstelden dat ik in het ziekenhuis een intense therapie zou ondergaan, om te proberen de beweging in mijn hand terug te krijgen. Na drie weken sterke elektrische stimulatie van de hand waren de resultaten negatief. De artsen vreesden het ergste en besloten tot een operatie om de zenuw in de arm te onderzoeken en te proberen herstellen. In zijn geheel beschouwd kan gezegd worden dat de ingreep een succes was, maar na drie maanden kon ik nog steeds niet mijn hand bewegen. De specialist stelde vast dat de zenuw beschadigd was en dat er geen beweging meer in terug zou komen. Een priester, vriend van mij, was die dagen in Rome en bracht een bidprentje van de zalige met een relikwie voor me mee. Ik ben onmiddellijk begonnen het te bidden en op een nacht voelde ik in mijn slaap pijn in mijn hand, waar ik, doordat ik zo moe was, geen aandacht aan schonk. De volgende morgen wilde ik mijn hand bewegen en ongelofelijkerwijs deed zij het. Toen ik naar het ziekenhuis ging en de arts de bewegingen zag die ik met mijn hand kon maken, zei hij me dat hij moest aanvaarden dat het een wonder was. Ik heb de zekerheid dat deze gunst me is verleend door middel van de zalige.

(A.C.L., Ponce, Puerto Rico, 25-4-1994)

IK WIST DAT IK GENEZEN WAS

Een paar jaar geleden heb ik een heel zware operatie aan de galwegen ondergaan. Na verscheidene weken in de kliniek lekte nog gal in de buikholte langs de operatienaad. Wanhopig begon

ik een novene tot de zalige Escrivá te houden en, op de negende dag, voelde ik 's nachts drie koude rillingen. Op dat moment wist ik dat ik genezen was. De chirurg, die ik op de hoogte had gesteld van mijn gebeden, gaf me de volgende dag de bevestiging. Hoewel hij in het begin nogal sceptisch was, leek het me dat hij nadenkend was geworden. Ik heb na mijn genezing bij veel gelegenheden de geestelijke hulp van de zalige Josemaría ingeroepen, ook voor mijn gezondheid. Ik ben altijd verhoord en door een bovennatuurlijke kracht geholpen. Ik ben blij dat ik zo een steentje kan bijdragen aan de voortgang van zijn proces van heiligverklaring.

(M.F., Parijs, Frankrijk, 21-1-1994)

GERED VAN DE AARDBEVING

Een meisje had, aan het begin van het jaar, het voornemen gemaakt vaker het bidprentje van de zalige te bidden. Juist de nacht voorafgaande aan 17 januari — de datum van de ramp — had ze het met meer devotie gebeden. De ochtend van deze dag gingen, door de aardbeving, de ruiten van de ramen stuk en vielen alle boekenkasten, die vol boeken stonden, om. Zo ook de andere kasten van haar kamer. Omdat ze onder de dekens en een dekbed lag, werd ze niet gesneden door de stukjes glas die op haar vielen en, tot haar grote verrassing, merkte ze toen ze wakker werd dat haar gezicht bedekt was door een opengeslagen boek: en dat was niets meer of minder dan *De Weg*. Dit voorkwam dat ze gewond werd aan haar hoofd, zodat ze helemaal ongedeerd bleef. Zij is er zeker van, dat de zalige Josemaría Escrivá haar heeft beschermd. Ze heeft beloofd haar studie op te dragen en door te gaan met bidden van het bidprentje, opdat de zalige Josemaría ons blijft helpen.

(H.T., Ashiya, Japan, 7-5-1995)

DE GAVE VAN HET LEVEN

Omdat ik ervan overtuigd ben dat ik door te bidden tot God met het gebed van de stichter van Opus Dei, de zalige Josemaría Escrivá, een gunst met zijn voorspraak heb bekomen, wil ik mijn verhaaltje vertellen. Toen ik na drie keer zwanger te zijn en drie keer dit nieuw leven moest laten gaan opnieuw zwanger was, en het alweer kritiek was, kreeg ik het gebed in handen. De boodschap luidde elke dag het gebed te bidden en de gevraagde gunst toevoegen. Ik vestigde mijn hoop hierop en sprak trouw elke dag deze woorden uit en voegde mijn gunst eraan toe. Dit is niet vanzelfsprekend, want mij was altijd geleerd God te danken en gunsten voor anderen te vragen, zeker nooit een gunst voor je eigen te vragen. En toch heb ik na een verder probleemloze zwangerschap het leven geschonken aan een gezonde zoon. Na deze zoon heb ik alweer een miskraam gehad, het bidprentje was allang vergeten en lag nog wel in het nachtkastje maar werd nooit meer bovengehaald sinds de geboorte van ons zoontje. De volgende keer dat ik zwanger was (en niet alleen toen) lag het bidprentje weer bovenop het kastje in plaats van in de lade. En nu zijn we ondertussen nog twee kindjes rijker. De zwangerschappen zijn niet gemakkelijk verlopen, maar ik heb het gevoel gezegend te zijn met drie kindjes. We hebben ze naar mijn gevoel niet zomaar gekregen of "gekocht", ze zijn ons gegund. Bedankt de zalige Josemaría Escrivá.

(X.X., Tienen, België, 20-10-95)

LAAT ME ZIEN DAT U DE MACHT HEBT OM VOOR TE SPREKEN

Een reeds bejaarde arts van mijn vrienden kwam, toen hij met pensioen was gegaan, vanuit de V.S. naar Paraguay om degenen die dat nodig hadden met zijn werk te blijven helpen. Bij een bezoek aan zijn geboortestad besloot hij een algeheel gezondheidsonderzoek te laten doen. Dat deed een met hem bevriende arts, die, toen hij zijn keel onderzocht, ontdekte dat de halslagader bijna helemaal dichtgeslibd was. Na een week behandelen besloot die arts tot een transplantatie van de ader. De operatie duurde vijf uur en na afloop reageerde de patiënt niet: hij had een *shock* gehad en was helemaal verlamd. De arts zei bij zichzelf: «ik kan een collega en vriend niet laten sterven», en hij deed de hele operatie opnieuw. De patiënt was, in totaal, tien uur in de operatiekamer, maar ook deze keer kwam hij na afloop niet bij bewustzijn. Wanhopig belde de chirurg de familie op, die in Paraguay was, om hun de situatie mee te delen en te vragen voor een wonder te bidden. Toen ik het hoorde, herinnerde ik me dat de Paus, tamelijk kort geleden, Escrivá zalig had verklaard. Toen ik me bij de nieuwe zalige aanbeval, zei ik hem: «laat me zien dat u de macht hebt om voor te spreken door mijn vriend het leven terug te geven». Inderdaad kwam de patiënt plotseling bij. De arts vroeg hem wie hij was, en hij antwoordde met zijn naam. Toen merkte hij dat hij zijn hele lichaam kon bewegen: hij had het leven teruggekregen. De chirurg beschouwde dit als een tastbaar wonder. De artsen, de familie en allen die het geval kennen, waren God zeer dankbaar voor deze terugkeer tot het leven van mijn vriend: ze hebben zelfs missen van dankzegging laten opdragen. Ik schrijf dit getuigenis om de zalige Escrivá voor zijn voorspraak te bedanken.

(D.M., Asunción, Paraguay, 30-4-1992)

OP DE SALOMONSEILANDEN

Ik ben agent en ik werk op een afgelegen plek op de Salomonseilanden. De echtgenote van een werknemer kreeg een heel ernstige verwonding aan het achterhoofd, ten gevolge van een ongeluk. Hoewel ze haar snel naar het ziekenhuis brachten, kwam ze halfdood aan. Op dit moment van levensbelang plaatsten we op de gewonde plek een bidprentje van de zalige Josemaría, terwijl we het gebed baden en hem vroegen voor haar genezing ten beste te spreken. Bijna onmiddellijk kwam ze bij bewustzijn. Na drie dagen was ze aanzienlijk vooruitgegaan en na drie weken was ze helemaal beter. Ik bedank God voor deze gunst, verleend op voorspraak van de zalige Josemaría.

(F.S. Korovon, Salomonseilanden, 4-10-1994)

ZE WILDE GEEN ABORTUS PLEGEN

Toen we onze laatste baby verwachtten, raadde de verloskundige die mijn vrouw onder behandeling had haar een onderzoek aan omdat er al kinderen met het syndroom van Down in de familie zijn. Bij dit onderzoek ontdekten ze een tumor waarvan men niet precies kon weten of hij kwaadaardig was, omdat de baby nog te klein was. Men zei ons dat we drie weken moesten wachten om te zien hoe hij zich ontwikkelde. Het waren eenentwintig dagen van eindeloos afwachten, waarin we onze toevlucht namen tot familieleden en vrienden om ons verdriet met hen te delen. Een kennis beloofde ons, de genezing aan de voorspraak van de zalige Josemaría Escrivá de Balaguer toe te vertrouwen. Ook wijzelf waren aan het bidden. In deze tijd moesten

we de — aan onze wensen tegengestelde — mening aanhoren van diegenen die ons aanraadden de zwangerschap te onderbreken, alsof de zieken of gehandicapten geen recht meer hebben op een plaats in de wereld. Toen de drie weken voorbij waren, gingen we naar de kliniek terug om de echografie te laten doen. De artsen vroegen ons, verbaasd door het resultaat, of we veel hadden gebeden: de tumor was verdwenen. We hielden van vreugde, want dat was wat we hoopten te horen. De geboorte van Ayelén, die helemaal gezond ter wereld kwam, bevestigde ons dat het wonder was gebeurd op voorspraak van de zalige Josemaría. Niemand van de kliniek kon verklaren waardoor het gezwel dat ze hadden gezien was verdwenen. We hopen dat dit relaas anderen kan dienen, die zo'n zelfde situatie als de onze doormaken.

(C.M.D., La Plata, Argentinië, 20-12-1993)

EEN ONGEWOON SNEL HERSTEL

De zuster van mijn schoonmoeder en haar man kwamen op bezoek in Mexico. De man kreeg na korte tijd, op een ochtend tegen tien uur, in een dorp een hartinfarct. Een uur later kon hij al niet meer zijn hoofd overeind houden en blijven staan, en we begrepen niet wat hij ons zei. Ik had nooit iemand in deze staat gezien en was heel erg onder de indruk. Ik nam het bidprentje van de zalige Josemaría Escrivá en gaf het aan de zuster van mijn schoonmoeder. We begonnen het gebed alsmaar te bidden. Ik zei tot de zalige Josemaría: «Jij moet schitteren». Men had gedaan gekregen dat er een arts kwam, die specialist in deze gevallen bleek te zijn, en die de zieke naar een ziekenhuis bracht ter observatie en om hem enige medicijnen toe te dienen. 's Avonds had deze man al bijna niets meer: hij zag er weer goed uit, de arm, die als die van een lappenpop was geweest, kon hij alweer bewegen, net zoals zijn voet. We gingen naar Mexico terug en de dokter zei ons dat hij nooit een zo snel herstel had gezien in een geval als dit. Nu vier dagen later voelt hij zich geweldig en kan gewoon praten en lopen. De hele familie is onder de indruk van het wonder dat God onze Heer voor ons heeft gedaan door middel van de zalige Josemaría.

(P.H., Mexico D.F., 7-9-95)

IN EEN MISSIEGEBIED

Ieder jaar is men gewoon een evangeliseringsopdracht te organiseren in de verst verwijderde zones van onze provincie, die we de algemene naam van «missiegebieden» geven. Een mevrouw die sinds meer dan veertig jaar in dit gebied woont, vertelde me dat zij degene was die in de hele regio voor de bevallingen zorgt. Ze zei me dat er soms moeilijke bij waren, zodat ik haar een bidprentje van de stichter van het Opus Dei aanbood om zich bij hem aan te bevelen en zijn voorspraak in te roepen, zowel voor haarzelf als voor probleemgevallen of aanstaande moeders. Toen ze het prentje zag, riep ze uit: «maar die ken ik al!». Ik vroeg haar, me dat een beetje uit te leggen. Ze vertelde me dat ze verscheidene gevallen had gehad van vrouwen die, met grote inspanning, naar het dichtstbijzijnde dorp waren gegaan — minstens twaalf uur te paard — om geholpen te worden in een kliniekje, omdat ze problemen hadden met de zwangerschap. Sommigen van hen gingen terug met een negatieve uitslag en verwachtten een fatale afloop.

Mijn gesprekspartner vertelde me dat zij nooit haar rust verloor. Ze nam een bidprentje van de zalige Josemaría, legde het op de persoon in kwestie en het was nooit misgegaan. Ze kon me

niet zeggen hoe vaak deze situatie zich had voorgedaan, maar ze bevestigde dat de voorspraak van de zalige Josemaría Escrivá altijd als ze dat gedaan had, een prima resultaat had gehad. Ik kwam er ook niet achter hoe het bidprentje op zo'n verafgelegen plaats was gekomen. Zeker is dat de devotie heel wijd verspreid was in het hele gebied.

(D.E., Ibarra, Ecuador, 9-7-1995)

MIJN EERSTE BAAN

In februari 1993 heb ik mijn basisartsdiploma gehaald. Omdat het niet makkelijk was om een baan te vinden, heb ik tot de stichter van het Opus Dei gebeden. Binnen twee maanden had ik mijn eerste baan. Na anderhalf jaar moest ik naar een andere stad verhuizen. Wederom op zijn voorspraak kreeg ik een nieuwe baan.

Over twee maanden loopt mijn huidige contract af en ik ben de stichter reeds zeer dankbaar dat ik voor de derde maal op zijn voorspraak een baan heb gevonden die bovendien voor de derde maal op het gebied van mijn interesse ligt!

Ik ben ervan overtuigd dat het driemaal aangenomen zijn, gunsten zijn die ik verkregen heb van God op voorspraak van de zalige Josemaría Escrivá de Balaguer. Ik ben God hier bijzonder dankbaar voor.

(A.S., Maastricht, Nederland, 19-2-1996)

EEN NIERPATIENT

Nu moet ik u eens iets moois vertellen. Ik heb een vriendin, die heeft maar één nier en die is nierziek. Zij heeft dat al 'n paar jaar en gaat dus geregeld naar de specialist. In december 1995 was zij er weer en kreeg toen te horen dat haar ziekte niet beter maar slechter was geworden. Zij zou nu twee keer per week aan de dialyse moeten gaan liggen en kon dus niet meer gaan werken. Zij heeft man en nog twee schoolgaande kinderen, dat was dus een hele schok. Haar zus, Gonnie, vertelde mij dat huilend. Dat was in december 1995. Ik zei toen tegen Gonnie: «Luister eens, zullen wij heel speciaal voor Nic gaan bidden, zullen we een novene houden tot de zalige Josemaría Escrivá, de stichter van het Opus Dei? Ik heb veel vertrouwen in de zalige Josemaría, die al veel mensen heeft geholpen».

Ik gaf haar het prentje met het gebed van de zalige Josemaría. We hebben de novene twee keer gebeden, echt vol vertrouwen. Begin januari moest Nic terug naar de specialist. Zij zou dan te horen krijgen wanneer zij aan het nierapparaat gelegd zou worden, maar weet u wat de dokter zei? "U bent niet meer zo ziek en u hoeft voorlopig niet aan de dialyse te gaan liggen. Komt u tegen het eind van de maand maar weer eens terug". Toen Nic terugkwam hoorde zij dat zij niet aan het apparaat hoefde te gaan liggen en dat haar toestand beter was geworden.

Wij zijn ervan overtuigd dat onze zalige Josemaría dat bewerkstelligd heeft bij O.L. Heer. Ik heb toen gezegd dat ik dat bekend wilde maken. Is dit niet echt 'n gebedsverhooring op voorspraak van de zalige Josemaría Escrivá?

(A.H., Kerkrade, Nederland, 18-6-1996)

Wij zijn dankbaar voor de vele brieven die wij hebben ontvangen. Ze zijn een getuigenis van de devotie tot de zalige Josemaría Escrivá, op wiens voorspraak steeds meer mensen over de hele wereld zich in hun gebed tot God richten. Wegens plaatsgebrek kunnen wij hier slechts uittreksels uit enkele brieven geven, die belangrijke maar ook eenvoudige gebeurtenissen vertellen.

UITGEGEVEN WERKEN VAN MGR. ESCRIVÁ

DE WEG. « Mgr. Escrivá heeft iets geschreven, dat meer is dan een meesterwerk; hij heeft zijn inspiratie regelrecht uit zijn hart geput; de korte paragrafen, die samen *DE WEG* vormen gaan ook regelrecht naar het hart van de lezer (...). » (*L'Osservatore Romano* 24-3-1950). Eerste editie 1934 onder de titel *Consideraciones Espirituales* (Geestelijke Beschouwingen). Sindsdien 301 uitgaven in 41 talen, in totaal 3.978.153 exemplaren. Derde Nederlandstalige editie, 1989; f. 22.50 / BF 435 (ingenaaid), f. 30.00 / BF 550 (gebonden).

DE HEILIGE ROZENKRANS. Een boek met beschouwingen over elk van de vijftien mysteriën van het leven van Christus en zijn Moeder, zoals men die overweegt bij het bidden van de Rozenkrans. Eerste editie 1934. Sindsdien 110 uitgaven in 21 talen, in totaal 660.599 exemplaren. Eerste Nederlandstalige editie, 1986; f. 9.00 / BF 180.

GESPREKKEN MET MGR. ESCRIVÁ. Mgr. Escrivá antwoordt schriftelijk op vragen die hem gesteld werden, voor tijdschriften van verschillende landen. Eerste editie 1968. Tot heden zijn 53 uitgaven in 9 talen, in totaal 328.490 exemplaren. Eerste Nederlandstalige editie, 1990; f. 27.50 / BF 495.

ALS CHRISTUS NU LANGS KOMT. Het boek bevat 18 homilieën over de belangrijkste liturgische tijden en feesten, met theologische diepgang, maar ook duidelijk, eenvoudig en gericht op de praktijk van het christelijk leven. Inleiding van Mgr del Portillo, eerste Prelaat van het Opus Dei. Eerste editie 1973. Tot nu toe 77 uitgaven in 13 talen, in totaal 445.561 exemplaren. Eerste Nederlandstalige editie, 1978; f. 24.50 / BF 440.

VRIENDEN VAN GOD. Weer 18 homilieën zijn in dit boek verzameld, waarin de schrijver de christelijke deugden tot thema maakt van zijn vriendschappelijk gesprek met God. Het boek, dat evenals het hiervoor vermelde, in een heel persoonlijke en directe stijl geschreven is, verscheen in 1977. Inleiding van Mgr. del Portillo. Tot nu toe 60 uitgaven in 9 talen, in totaal 340.888 exemplaren. Eerste Nederlandstalige editie, 1994; f. 35.00 / BF 637.

DE LIEFDE TOT DE KERK. Vier homilieën over de zending van de Kerk, het priesterschap, de trouw van de christen aan de Kerk Bruid van Christus, de leken. De 13 uitgaven in 8 talen zorgden voor 410.55 exemplaren. Eerste Nederlandstalige editie, 1994; f. 16.00 / BF 290.

DE KRUISWEG. Postuum werk van Mgr. Escrivá, vrucht van zijn overweging van het lijden van de Heer. Eerste editie 1981. Tot nu toe 62 uitgaven in 15 talen, in totaal 372.059 exemplaren. Tweede Nederlandstalige editie, 1991; f. 18.00 / BF 350.

DE VOOR. Postuum werk. « Zoals *De Weg* (...) is *De Voor* vrucht van het innerlijk leven van Mgr Escrivá en van zijn ervaring als zielenherder » (uit het voorwoord van Mgr. del Portillo). Eerste editie 1986. Tot nu toe 52 uitgaven in 13 talen, in totaal 371.298 exemplaren. Eerste Nederlandstalige editie, 1990; f. 27.50 / BF 500 (ingenaaid), f. 35.00 / BF 650 (gebonden).

FORJA. Het laatste gepubliceerde postume werk, *Forja* (De Smidse), « is een vurig boek; lezing en meditatie ervan kan velen in de smidse van de goddelijke Liefde plaatsen en verlangens doen ontbranden naar heiligheid en apostolaat, want dat was de wens van Mgr. Escrivá » (uit het voorwoord van Mgr del Portillo). Eerste editie 1987. Tot nu toe 35 uitgaven in 10 talen, in totaal 342.955 exemplaren.

LA ABADESA DE LAS HUEL GAS. Diepgaande theologische en kerkrechtelijke studie vanuit de oorspronkelijke bronnen en stukken over het buitengewone geval van de bijna bisschoppelijke jurisdictie die de Abdis van het beroemde klooster van Las Huelgas bij Burgos bezat. De eerste editie is van 1944, de tweede van 1974, de derde van 1988.

Deze boeken zijn verkrijgbaar (ook in andere talen) via de boekhandel en bij :
Boekhandel OCEAAN voor België : Tervurenlaan 139, B-1150 Brussel (Tel-Fax : 02/732.35.32).
Uitgever DE BOOG voor Nederland : Herenstraat 41, NL-3512 KB Utrecht (Tel-Fax : 0578/615.149).